

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลของเพลงที่ใช้ในโครงการณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชน เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการนำเสนอเพลงวินัยจราจร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับวินัยจราจรของนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร และนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับวินัยจราจรกับทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับวินัยจราจรกับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจรกับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร
6. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการนำเสนอเพลงวินัยจราจร

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร
4. ทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร

การวิจัยนี้ได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ในสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 776 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร จากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรเด็กและเยาวชน และกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร

จากโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ฯ ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป ความสนใจ ความรู้ความเข้าใจ ทศนคติ พฤติกรรม และความต้องการเกี่ยวกับ เพลงวินัยจราจรของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การหาค่าความแตกต่างโดยการทดสอบค่าสถิติ t (t -test) และการหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 มีจำนวนทั้งสิ้น 776 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร จำนวน 484 คน และกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร จำนวน 292 คน ทั้ง 2 กลุ่มนี้มีลักษณะทางประชากรเบื้องต้นคล้ายคลึงกัน คือ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 7-15 ปี โดยส่วนใหญ่ บิดามารดามีอาชีพรับจ้าง และมียานพาหนะ อันได้แก่ รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ เป็นของตนเอง

ส่วนในเรื่องการวิธีการเดินทางมาโรงเรียนนั้น กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร ส่วนใหญ่จะเดินทางโดยรถยนต์ แต่กลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรส่วนใหญ่จะเดินทางมาโรงเรียนโดยวิธีเดินเท้า

ส่วนที่ 2 ความสนใจเกี่ยวกับการนำเสนอเพลงวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรส่วนใหญ่ได้รับฟังเพลงทุกวัน โดยจะฟังเพลงไปพร้อมกับทำกิจกรรมอื่น ๆ หากแต่นักเรียนก็ให้ความสนใจอย่างมากต่อเพลงวินัยจราจรและอยากฟังซ้ำอีก รวมทั้งจำได้ว่าเพลงวินัยจราจรมีเสียงร้องของนักร้องผู้หญิงและนักร้องผู้ชาย ส่วนในเรื่องของจำนวนเพลงวินัยจราจรนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถตอบได้ว่า มีจำนวนเพลงมากกว่า 10 เพลง

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรในระดับสูง แต่นักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของทั้งสองกลุ่มมีความรู้ในระดับใกล้เคียงกันในเรื่อง

- การใช้รถใช้ถนนได้อย่างปลอดภัย ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามวินัยจราจร
- การข้ามถนนควรข้ามที่ทางม้าลายหรือสะพานลอย เพื่อความปลอดภัย
- การข้ามถนนในที่ที่มีสัญญาณไฟจราจร ควรกดปุ่มรอให้สัญญาณไฟเป็นสีแดงและรถหยุด จึงข้ามถนนได้
- การขับรถในขณะรีบเร่งและมีรถที่แล่นช้าขวางอยู่ ควรแข่งด้วยความระมัดระวัง
- การขับ/นั่งรถยนต์ ควรคาดเข็มขัดนิรภัย เพื่อความปลอดภัย

ส่วนความรู้ที่กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรมีมากกว่า ได้แก่

- การข้ามถนนในที่ที่มีสัญญาณไฟจราจร แม้ว่าจะไม่มีรถแล่นไปมา ก็ควรสังเกตสัญญาณไฟจราจรด้วย เพื่อข้ามถนนได้อย่างปลอดภัย
- การข้ามถนนในขณะรีบเร่งและไม่เห็นรถแล่นไปมา ไม่ควรวิ่งข้ามถนน
- การขี่/ซ้อนรถจักรยานยนต์ ควรสวมหมวกกันน็อก ไม่ว่าจะรถจักรยานยนต์จะแล่นช้าหรือเร็ว
- การใช้รถใช้ถนน ควรสังเกต/ดูเครื่องหมายจราจร และสัญญาณจราจรจากตำรวจด้วย
- การโดยสารรถประจำทาง หากรถประจำทางแน่น ควรรอคันต่อไป เพื่อความปลอดภัย
- การโดยสารรถประจำทาง ไม่ควรยื่นอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายออกนอกกรอบรถประจำทาง เพราะอาจเกิดอันตรายได้
- การโดยสารรถประจำทาง ควรเดินชิดใน เพื่อความปลอดภัย

ส่วนที่ 4 ทักษะคิดต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร

ทักษะคิดต่อเพลงวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรทักษะคิดที่เป็นกลางต่อเพลงวินัยจราจร โดยนักเรียนกว่า 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมดเห็นว่า เนื้อเพลงฟังเข้าใจง่าย ทำให้รู้วิธีที่จะปฏิบัติตามกฎจราจรได้เป็นอย่างดี และดนตรี/จังหวะ/ทำนองสนุกดี ฟังแล้วอยากฟังอีก

ทักษะคิดต่อการปฏิบัติตามวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรมีทักษะคิดในเชิงบวกต่อการปฏิบัติตามวินัยจราจร และไม่มีนักเรียนที่มีทักษะคิดในเชิงลบต่อการปฏิบัติตามวินัยจราจรเลย

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะคิดที่ดีอย่างมากในเรื่อง

- การข้ามถนนทุกครั้ง ควรมองซ้ายมองขวาให้ดีก่อนเดินข้าม
- การนั่งรถยนต์ทุกครั้ง ควรคาดเข็มขัดนิรภัย
- การขับรถ ควรหยุดให้คนเดินข้ามทางม้าลายเดินข้ามถนนไปก่อน
- การโดยสารรถประจำทาง ไม่ควรยื่นอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายออกนอกกรอบรถประจำทาง
- การขับ/ขี่รถ ไม่ควรดื่มสุราหรือสิ่งมีเมาต่าง ๆ

ส่วนเรื่องที่นักเรียนมีค่าคะแนนของระดับทักษะคติน้อยที่สุด ได้แก่

- การใช้รถใช้ถนน ควรปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด
- การข้ามถนน ควรข้ามตรงทางม้าลายหรือสะพานลอย แม้จะอยู่ไกลออกไปอีกนิดและไม่มีรถกำลังแล่นอยู่บนถนน
- การขี่/ซ้อนจักรยานยนต์ ควรสวมหมวกกันน็อกทุกครั้ง ไม่ว่าจักรยานยนต์จะแล่นช้า/เร็ว
- การข้ามถนน ไม่ควรวิ่งข้าม แม้จะต้องรีบให้ทันเวลา

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร

พฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจราจรในระดับปฏิบัติปานกลาง โดยนักเรียนกว่า 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมดจะพูดคุยหรือร้องเพลงวินัยจราจรให้บุคคลอื่นฟัง ได้แก่ เพื่อน พ่อแม่ พี่น้อง หรือญาติ และนักเรียนกว่า 2 ใน 3 ที่จะหัดร้องเพลงวินัยจราจรเมื่อโรงเรียนเปิดให้ฟังด้วย

พฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรในระดับปฏิบัติปานกลาง และมีนักเรียนที่ปฏิบัติน้อยเป็นจำนวนกว่า 1 ใน 3 ของนักเรียนทั้งหมด

จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามวินัยจราจรที่นักเรียนปฏิบัติตามได้น้อยที่สุด ได้แก่

- การข้ามถนน ควรเดินข้าม ไม่ควรวิ่ง แม้อาจรีบให้ทันเวลา
- การข้ามถนน ควรเดินข้ามถนนตรงทางม้าลายหรือสะพานลอย แม้ว่าจะไม่มีรถแล่นอยู่บนถนนและทางม้าลาย/สะพานลอยจะอยู่ไกลออกไปอีกนิด เพื่อความปลอดภัย
- การขี่/ซ้อนรถจักรยานยนต์ทุกครั้ง ควรสวมหมวกกันน็อก ไม่ว่าจะรถจักรยานยนต์จะแล่นช้าหรือเร็ว

ส่วนที่ 6 ความต้องการเกี่ยวกับเพลงวินัยจราจร

กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับฟังเพลงวินัยจราจรทุกวัน ส่วนของเนื้อเพลงนั้น มีนักเรียนจำนวนที่ใกล้เคียงกันที่ต้องการเพิ่มเนื้อเพลงให้มากขึ้นอีก เพราะอยากรู้เรื่องเกี่ยวกับจราจรมากกว่านี้ และที่คิดว่าเนื้อเพลงเหมาะสมแล้ว ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอะไรอีก ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีนักเรียนบางส่วน ที่ต้องการให้ใช้คำที่ง่ายกว่านี้ เพราะฟังไม่ค่อยเข้าใจ

ในเรื่องของดนตรี/จังหวะ/ทำนองของเพลงวินัยจราจร นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า ดนตรี/จังหวะ/ทำนองเหมาะสมดีแล้ว ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอะไรอีก แต่อยากให้เสียงร้องในเพลงเป็นเสียงร้องของผู้ใหญ่ ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย รวมทั้งเด็ก ๆ ร้องด้วยกัน และหากมีเพลงวินัยจราจรใหม่ ๆ มาเผยแพร่ทางโรงเรียนในอนาคตต่อไป นักเรียนส่วนใหญ่ก็อยากฟังอีก

นอกจากสื่อเพลงวินัยจรรยาแล้ว นักเรียนยังต้องการที่จะได้รับความรู้เรื่องวินัยจรรยาจากสื่ออื่น ๆ อีก โดยเรียงลำดับตามความต้องการของนักเรียน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ วีดิโอที่โรงเรียนเปิดให้ดู หนังสือที่มีภาพวาดประกอบ วิทยุ โปสเตอร์/แผ่นพับ คุณครู/ตำรวจ บิดามารดา Internet หนังสือคู่มือ วินัยจรรยา นิทรรศการ และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวินัยจรรยา

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยามีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยา มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยา

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาเมื่อเปรียบเทียบกับความรู้ของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยกลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยา มีความรู้มากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยา จึงเป็นการยืนยันสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยา

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า

1. ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่ยืนยันสมมติฐาน

2. ยืนยันสมมติฐาน โดยความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยา ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน

2. ยืนยันสมมติฐาน โดยความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยา มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 4 ทศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยา

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า

1. ยืนยันสมมติฐาน โดยทศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. ยืนยันสมมติฐาน โดยทศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน โดยทศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ยืนยันสมมติฐาน โดยทศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสนใจต่อการนำเสนอเพลงวินัยจรรยา

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ก็ได้รับฟังเพลงทุกวัน โดยจะฟังเพลงไปพร้อมกับทำกิจกรรมอื่น ๆ หากแต่นักเรียนก็ให้ความสนใจอย่างมากต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณและต้องการฟังซ้ำอีกครั้งทั้งจำได้ว่าเพลงวินัยจรรยาบรรณมีเสียงร้องของนักร้องผู้หญิงและนักร้องผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีกระบวนการเลือกรับสาร (Selective Process) ที่เป็นกระบวนการเลือกสรรของมนุษย์ในการเลือกรับข่าวสารตามความรู้สึกและความต้องการในการสื่อสาร ของ แคลปเปอร์ (Klapper, 1960 : 5) ที่กล่าวว่าบุคคลจะเลือกเปิดรับสารตามความสนใจและความต้องการ โดยจะให้ความสนใจกับข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อดั้งเดิม รวมทั้งจะเลือกรับรู้และจดจำ เพื่อเก็บไว้เป็นประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไปด้วย

แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้เลือกที่จะฟังและให้ความสนใจเพลงวินัยจรรยาบรรณ เมื่อโรงเรียนเปิดให้ฟัง รวมทั้งเลือกที่จะรับรู้และจดจำได้ว่า ในเพลงวินัยจรรยาบรรณมีทั้งเสียงร้องของผู้หญิงและผู้ชาย

2. ความต้องการเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยา

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาทุกวัน ซึ่งตามแนวคิดและทฤษฎีของซิมบาร์โดและไลพเพิ่ (Zimbardo and Leipper, 1991) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวสารบ่อย ๆ ครั้งไว้ในทฤษฎีเกี่ยวกับ Familiarity ว่า การที่สารนั้น ๆ มีการเสนอเนื้อหาผ่านสื่อต่าง ๆ กันบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสาร อันจะก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจ และการยอมรับ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปตามเนื้อหาที่นำเสนอแนะนั้น ๆ หากเป็นเนื้อหาในทางดีมีการโน้มน้าวใจให้เกิดการกระทำตาม ก็จะมีการปฏิบัติตามคำแนะนำนั้น ๆ ในที่สุด ดังนั้น เมื่อนักเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจที่จะฟังเพลงวินัยจรรยาเป็นประจำทุกวัน จึงถือเป็นโอกาสอันดีที่จะตอกย้ำเนื้อหาในเพลงวินัยจรรยาให้ทัศนคติที่ดีนั้นคงอยู่ อันจะส่งผลโน้มน้าวให้นักเรียนปฏิบัติตามวินัยจรรยาได้ในโอกาสต่อไป

ในส่วนของเสียงร้องในเพลงวินัยจรรยา นั้น นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้มีเสียงร้องของผู้ใหญ่ ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย รวมทั้งเด็ก ร้องเพลงวินัยจรรยาด้วยกัน อาจเนื่องมาจากเด็กนักเรียนมีความรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในเพลงวินัยจรรยาด้วย หากมีเสียงเด็ก ๆ ในเพลง ก็จะทำให้ความรู้สึกเหมือนกับพวกเขาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในเพลงนั้น และจะส่งผลให้เด็กนักเรียนยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจากเพลงนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1973) ที่ว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ การที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีคุณลักษณะเหมือนกัน (Homophily)

นอกจากเพลงวินัยจรรยาแล้ว นักเรียนยังต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องวินัยจรรยา สื่ออื่น ๆ อีก โดยเรียงลำดับตามความต้องการของนักเรียน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุที่เปิดให้ดู หนังสือมีภาพวาดประกอบ วิทยุ โปสเตอร์/แผ่นพับ คุณครู/ตำรวจ บิดามารดา Internet หนังสือคู่มือ วินัยจรรยา นิทรรศการ และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวินัยจรรยา เช่น จัดประกวดร้อง/แต่งเพลงวินัยจรรยา เป็นต้น

จากผลการวิจัยนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องวินัยจรรยาผ่านสื่อโทรทัศน์และวิทยุที่เปิดให้ดู ซึ่งสอดคล้องกับที่ อรรณพ เขียรถาวร (2520) ได้กล่าวไว้ในเรื่องของการรณรงค์ผ่านสื่อมวลชนนั้น โทรทัศน์ได้รับการพิจารณาว่าเป็นสื่อที่มีพลังอำนาจในการเข้าถึงมวลชนที่มีข้อได้เปรียบกว่าช่องทางการสื่อสารประเภทอื่น ๆ ทุกชนิด โดยที่สามารถให้ความเข้าใจในเนื้อหาสารได้ด้วยการจูงใจทั้งภาพและเสียง อันจะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายเป็นอย่างดี นอกจากนี้ โทรทัศน์ยังสามารถสื่อสารไปยังมวลชนผู้รับสารได้คราวละมาก ๆ ในเวลา

เดียวกันด้วยความรวดเร็ว และมีคุณสมบัติในการสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นกับผู้รับสารอย่างรวดเร็ว เพราะสมองมนุษย์ย่อมเกิดปฏิกิริยาตอบสนองได้อย่างรวดเร็วตามไปด้วย และนภากาศ อัจฉริยะกุล (2527) ที่กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของสื่อโทรทัศน์ที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1. เห็นจริงเห็นจัง ทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธา ชักจูงให้คล้อยตามได้ง่ายกว่าสื่ออื่น เพราะให้ทั้งภาพและเสียงพร้อมกัน
2. ลักษณะของสื่อและเทคนิคการใช้สื่อทำให้ผู้รับสารทราบขั้นตอนลำดับ ทำให้เกิดการเข้าใจง่ายและถูกต้องชัดเจน ในขณะที่สื่ออื่นทำไม่ได้
3. ทำให้เกิดความทรงจำติดตาได้นาน ประทับใจ สนิยมาก
4. ไปได้กว้างไกล รวดเร็ว โดยเฉพาะปัจจุบัน เทคโนโลยีสมัยใหม่ช่วยได้มากขึ้น เช่น ถ่ายทอดผ่านดาวเทียม
5. ให้ได้ทั้งข่าวสาร ความเป็นจริง ความบันเทิง และสร้างเป็นเหตุการณ์สมมติ (Dramatization) ได้
6. มีสีสันเหมือนจริง ช่วยให้เกิดภาพพจน์ชัดเจนขึ้น

3. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรรมีความรู้เกี่ยวกับ การปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรรมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรร

ผลการวิจัยพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เพราะเมื่อก่อนนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการณรงค์เสริมสร้างวินัยจรรยาจรรได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรรเป็นระยะเวลาประมาณ 1 เดือนแล้ว กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรรมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรรมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารของโรเจอร์ส (Rogers : 1978) ที่อธิบายไว้ว่า การสื่อสาร คือ กระบวนการของข่าวสารที่ถูกส่งไปยังผู้รับสารแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้รับสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิรัตน์ ชูทองรัตน์ (2525) และรุ่งรัตน์ ศิริกิจวัฒนา (2529) ที่สรุปได้ว่า การใช้สื่อต่าง ๆ ในการเผยแพร่ความรู้ มีผลทำให้เกิดการเพิ่มความรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปทางที่ดีขึ้น

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรรซึ่งพบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ หากแต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรรอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ซึ่งเป็น

ไปได้ว่า เพลงวินัยจรรยาจรนี้ได้นำเสนอเนื้อหาในเรื่องวินัยจรรยาจรที่นักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2-6 โดยส่วนใหญ่ทราบอยู่แล้ว นักเรียนจึงสามารถตอบคำถามในส่วนนี้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

สมมติฐานที่ 2 ที่กำหนดไว้ว่า ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจร

1. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาจร จากผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาจร

2. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจร ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรของกลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาจรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจร ซึ่งหมายถึง หากนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจรมาก ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาจร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม (Theories of Attitude and Behavior Change) ของ เอ็บบอร์สัน และมาสแลช (Ebberson and Maslasch) ที่กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจดีทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงและเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรม ทั้ง 3 อย่างนี้มีความเชื่อมโยงกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1975 : 208-209) ที่ว่า ความรู้หมายถึงการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมากจะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้จากการตอบสนองสิ่งเร้า (S-R) แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ที่ผสมผสานระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับสภาพทางจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้เอง ความรู้จึงเป็นความจำ มีการเลือกสรร ซึ่งสอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง เป็นกระบวนการภายในที่ผู้อื่นจะรับรู้ได้จากการอนุมานมากกว่าการสังเกตโดยตรง

สอดคล้องกับแนวคิดของ คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973 : 325) ที่ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ และแนวความคิดของ เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1967) ที่กล่าวไว้ว่า ความรู้ก่อให้เกิดความสามารถสำคัญ ๆ 6 ด้าน คือ ความสามารถในการจำหรือระลึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว ความสามารถในการเข้าใจ ความสามารถในการนำไปใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ ความสามารถในการสังเคราะห์ และความสามารถในการประเมินค่า

สำหรับทัศนคตินั้น ออลพอร์ต (Allport, 1935 : 810) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปแล้ว ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของบุคคล

ส่วน เทอร์สโตน (Thurstone, 1969 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึกอคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางการพูดเป็นความคิด และความคิดนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าเราอยากจะวัดทัศนคติ เราก็ทำได้โดยวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทัศนคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่าง เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มในการที่จะแสดงหรือมีปฏิกิริยาในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลและประสบการณ์ทางสังคมที่ฝังรากลึกอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของนิวคอมบ์ (Newcomb, 1954 : 128-221) ที่ว่า ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือรู้สึกเฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด

ดังนั้น ทัศนคติจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือความรู้จากแหล่งต่าง ๆ นั้นเอง ซึ่งแหล่งความรู้ที่ทำให้คนเกิดทัศนคติได้นั้น อาจสรุปได้คือ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2520 : 64-65)

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เขาเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่นได้ เช่น เด็กที่ได้รับการสั่งสอนจากผู้ใหญ่ จะเกิดทัศนคติต่อการกระทำต่าง ๆ ตามที่เคยรับรู้มา
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง การเลียนแบบผู้อื่น ทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ จะเลียนแบบการแสดงท่าทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามไปด้วย
4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน ซึ่งทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากการเรียนรู้และเกี่ยวข้องกับสถาบันต่าง ๆ เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น

สมมติฐานที่ 3 ที่กำหนดไว้ว่า ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยา

1. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณ ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณ จากผลการวิจัยพบว่า ยืนยันสมมติฐาน ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น หากนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมาก ก็จะทำให้ประพฤติดำเนินการตามวินัยจรรยาบรรณได้มากด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม (Theories of Attitude and Behavior Change) ของ เอ็บบอร์สัน และมาสแลช (Ebberson and Maslasch) ที่กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจดีทัศนคติจะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรม ทั้ง 3 อย่างนี้มีความเชื่อมโยงกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973 : 325) ที่ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับและรวบรวมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ และแนวความคิดของ เบนจามิน เอส บลูม (Benjamin S. Bloom, 1967) ที่กล่าวไว้ว่า ความรู้ก่อให้เกิดความสามารถสำคัญ ๆ 6 ด้าน คือ ความสามารถในการจำหรือระลึกเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว ความสามารถในการเข้าใจ ความสามารถในการนำไปใช้ ความสามารถในการวิเคราะห์ ความสามารถในการสังเคราะห์ และความสามารถในการประเมินค่า

สมมติฐานที่ 4 ที่กำหนดไว้ว่า ทัศนคติต่อเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณ

1. ทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณ ผลการวิจัยพบว่า ยืนยันสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณ ผลการวิจัยพบว่า ยืนยันสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทัศนคติต่อเพลงวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ทศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณ ผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ทศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณ ผลการวิจัยพบว่า ยืนยันสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจรรยาบรรณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรม ของ เอ็บบอร์สัน และ มาสแลสซ์ ที่กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ขึ้นอยู่กับความรู้ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจดี ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลง และเมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลงแล้ว ก็จะมีการเปลี่ยนพฤติกรรม ทั้ง 3 อย่างนี้มีความเชื่อมโยงกัน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของโรเจอร์ส (Rogers, 1978 : 208-209) ที่ว่า ทศนคติเป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้นคิดหรือรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งรอบข้าง ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทศนคตินั้นจะมีรากฐานมาจากความเชื่อ ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมในอนาคต ทศนคติจึงเป็นการสื่อสารภายในบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการได้รับฟังเพลงวินัยจรรยาบรรณ และจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good, 1973) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง แนวโน้มในการที่จะแสดงหรือมีปฏิกิริยาในทางบวกหรือทางลบต่อสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลและประสบการณ์ทางสังคมที่ฝังรากลึกอยู่

นอร์แมน เอล มูน (Norman L. Munn, 1971 : 71) ที่เสนอแนวความคิดไว้ว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกและความคิดเห็นที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่ยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งส่งผลให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาสนองตอบด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันหมด

อดิศักดิ์ น้อยประเสริฐ (2531) ได้กล่าวไว้ว่า ทศนคติ คือ ความโน้มเอียงของความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งใด ๆ ที่อาจเป็นสิ่งของ บุคคล หรืออื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้ และทศนคติจะส่งผลให้คนเราแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำมาพิจารณาแยกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการรณรงค์เสริมสร้างวินัยเด็กและเยาวชน

1.1 จากการวิจัยที่พบว่า จำนวนนักเรียนมากกว่า 1 ใน 3 ของนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรน้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 วัน จึงควรขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนในการเผยแพร่เพลงวินัยจราจรให้เข้าถึงนักเรียนให้มากกว่านี้ เพื่อนักเรียนจะได้รับสื่อซ้ำ ๆ เป็นประจำ ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.2 จากการวิจัยที่พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจรมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้รับฟังเพลงวินัยจราจร แต่ค่าเฉลี่ยระดับความรู้ของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงและแตกต่างกันไม่มาก จึงควรนำเสนอเนื้อหาในเพลงที่เกี่ยวข้องกับวินัยจราจรเพิ่มขึ้นมากกว่านี้ เพราะเด็กนักเรียนมีความรู้เรื่องวินัยจราจรตามที่เพลงเสนออยู่แล้ว ถึงแม้ไม่ได้ฟังเพลงวินัยจราจรชุดนี้ก็ตาม

1.3 จากการวิจัยพบว่า

- ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจร
- ทัศนคติต่อเพลงวินัยจราจรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับเพลงและการปฏิบัติตามวินัยจราจร และทัศนคติต่อการปฏิบัติตามวินัยจราจรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจร

จึงควรนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามวินัยจราจรผ่านเพลงวินัยจราจรต่ออีกอย่างสม่ำเสมอ ให้คำแนะนำในการปฏิบัติอย่างใกล้ชิด ให้รางวัลกับผู้ที่ยอมรับหรือปฏิบัติตาม เพื่อเป็นการจูงใจแก่นักเรียนคนอื่น รวมทั้งใช้กลยุทธ์โน้มน้าวใจ โดยวิธีการใช้สื่อบุคคล เช่น คุณครู/อาจารย์ ตำรวจ เพื่อให้นักเรียนยอมรับและปฏิบัติตามต่อไป

1.4 จากการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนมีความต้องการที่จะฟังเพลงวินัยจราจรทุกวัน จึงควรขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนในการเผยแพร่สื่อตัวอย่างสม่ำเสมอและเป็นประจำทุกวัน เพื่อเด็กนักเรียนจะได้มีความรู้สึกคุ้นเคย มีความสนใจ เข้าใจ และยอมรับเรื่องวินัยจราจร ซึ่งจะเป็นการตอกย้ำ

ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตามวินัยจราจร อันจะส่งผลถึงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตามวินัยจราจรต่อไปในอนาคต

1.5 จากการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนมีความต้องการที่จะให้เพลงวินัยจราจรนั้นมีเสียงร้องของผู้ใหญ่ ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย รวมทั้งเด็ก ร้องเพลงวินัยจราจรด้วยกัน ดังนั้น ถ้าหากสำนักงานกิจการพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการจะจัดทำเพลงวินัยจราจรขึ้นมาใหม่ จึงควรจัดให้นักร้องที่เป็นเด็กมาร้องร่วมกับผู้ใหญ่ด้วย เพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในเพลงวินัยจราจรนี้

1.6 จากการวิจัยพบว่า นอกจากสื่อเพลงวินัยจราจรแล้ว เด็กนักเรียนยังต้องการได้รับความรู้เรื่องวินัยจราจรจากสื่ออื่น ๆ อีก โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์และวิดีโอที่จะให้ทางโรงเรียนเปิดให้เด็กนักเรียนดูที่มีความต้องการสูงมากที่สุด จึงควรใช้สื่อเพลงวินัยจราจรนี้ผสมผสานกับสื่ออื่น ๆ ในรูปแบบของสื่อผสม (Mixed Media) เช่น สปอตโทรทัศน์ สื่อบุคคล อันได้แก่ คุณครู/อาจารย์ ตำรวจ หรือจัดกิจกรรมอื่น ๆ เสริม เช่น จัดการประกวดร้อง/แต่งเพลงวินัยจราจร จัดนิทรรศการวินัยจราจร จัดค่ายวินัยจราจรโดยนำเพลงไปเป็นเพลงประจำค่าย เป็นต้น เนื่องจากสื่อแต่ละชนิด/ประเภทมีข้อดีข้อด้อยแตกต่างกันไป การใช้สื่อแบบผสมผสานจะทำให้โครงการประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยประสิทธิผลของเพลงที่ใช้ในโครงการณรงค์เสริมสร้างวินัยจราจรนี้ โดยแยกศึกษาแต่ละเพลงด้วย เพื่อให้ทราบได้อย่างชัดเจนว่าในแต่ละเพลงที่มีเนื้อหา/คำร้องดนตรี/ทำนอง/จังหวะ แตกต่างกันนั้น ควรปรับปรุงเพลงใด ส่วนไหน และอย่างไร

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม โดยสัมภาษณ์ข้อข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน เช่น นักแต่งเพลง เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ผู้เชี่ยวชาญด้านวินัยจราจร นักวิชาการด้านหลักสูตรการเรียนการสอนเด็กระดับประถมศึกษาและด้านการสื่อสาร เป็นต้น เพื่อมาประกอบผลการวิจัยเรื่องนี้ และนำไปปรับปรุงให้เพลงมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิผลสำเร็จเพิ่มขึ้น

2.3 หากต้องการเผยแพร่สื่อนี้ทั่วประเทศ ควรศึกษากลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2-6 ในโรงเรียนต่างจังหวัดด้วย เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงสื่อให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละท้องถิ่น